



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 103/2010-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. marca 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 17 NcCb 61/2005 a žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. **o d m i e t a** ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. decembra 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 NcCb 61/2005.

Sťažovateľ uviedol, že na krajský súd doručil 31. augusta 2005 žalobu proti nečinnosti Okresného súdu Žilina v jeho siedmich konaniach.

Prvé pojednávanie vo veci bolo nariadené na 7. december 2009. Druhé pojednávanie sa uskutočnilo 11. februára 2010, vec však nebola ukončená.

Navrhol, aby ústavný súd v jeho veci rozhodol nálezom:

„Krajský súd v Žiline porušil základné práva D. B. garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Krajský súd v Žiline je povinný zaplatiť primerané zadostučinenie D. B. vo výškeEur v lehote 15 dní od dňa doručenia nálezu Ústavného súdu a trovy advokáta.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd zo spisového materiálu vzťahujúceho sa na vec zistil, že konanie vedené krajským súdom pod sp. zn. 17 Nc Cb 61/05 (neskôr pod sp. zn. 17 Nc Cb 31/2006) bolo ukončené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Ndc 5/2009 z 5. februára 2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť 18. februára 2009. V spise sa nachádza doručka, na ktorej svojim podpisom sťažovateľ potvrdil príjem tejto písomnosti 18. februára 2009.

Akékoľvek prípadné zbytočné prietahy na úrovni krajského súdu sa teda skončili 18. februára 2009.

Zákonná dvojmesačná lehota v súvislosti s namietanými zbytočnými prietahmi v konaní vedenom krajskom súdom pod sp. zn. 17 NcCb 61/2005 sa skončila dva mesiace po tomto termíne. Preto sťažnosť doručená ústavnému súdu 16. decembra 2009 bola podaná oneskorene.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2010